

og jeg gaar ud fra, at det ogsaa for hans Partis Vedkommende er en Begrundelse af, hvorfor det har forladt sit i Programmet af 1905 opstillede Forslag om Indførelse af Invaliditetsforsikring. Det ærede Medlem sagde — det staar Spalte 2535 —: „En saadan Forsikring“ — altsaa Invaliditetsforsikring — „ser ogsaa ved første Øjekast tiltalende ud. Der er, naar man ikke ser nærmere til, noget overordentlig tiltalende i dette, at enhver, der bliver Invalid eller paa Grund af Sygdom ikke kan arbejde, har Ret til en Understøttelse, at det altsaa ikke er en Naadessag, at en saadan gives, men noget, som han har betalt for, og som det er hans simple Ret at faa.“ Jeg er særdeles taknemmelig for det ærede Medlems skarpe og efter min Mening meget rammende Karakteristik af Forholdet, saaledes som det er efter Forsikringsforslaget, og saaledes som det er efter det her foreliggende Forslag. Det, som det ærede Medlem mener kun ved første Øjekast ser tiltalende ud, selv om man vedbliver at se paa det, er altsaa dette, at der er en Ret til Understøttelse, sikret gennem de indbetalte Præmier, og at Understøttelsen ikke er en Naadessag. Det ærede Medlem fra Saks-købing karakteriserer, synes jeg, meget træffende Forslaget derigennem, at det er en Naadessag, om man kan faa noget. Jeg skal ikke opholde mig ved det ærede Medlems Udtalelser om, at det er en Kop-skat. Det ærede Medlem fra Frederiks-havn (Thomas Larsen) har ogsaa været inde paa det. Det siger sig selv, at enhver Forsikringspræmie nødvendigvis, naar man vil sikre sig det samme, maa blive det samme for hver Person; men det er ikke berettiget at kalde det en Skat, for saa vidt der ikke er Tale om, at Præmierne skal gaa ind i Statskassen, og om, at de skal aflaste Statskassen for en eneste Øres Ud-gift. Der er Tale om, at de paagældende skal sikre sig et bestemt Beløb, og derfor maa de ogsaa betale en bestemt Præmie; mener man, at der skal være flere Gra-der i Invaliditetsrenten, bliver Præmien og-saa forskellig; mener man, at den skal være ens, maa Præmien ogsaa blive ens. Man kan indrette sig, som man vil; det rokker i og for sig ikke ved Prin-cippet.

Endnu en Udtalelse af det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam) vil jeg dvæle ved. Det ærede Medlem siger: Der er fremsat en Tanke, som synes mig meget tiltalende, nemlig samtidig med Behand-

lingen af dette Lovforslag at tage Alderdomsunderstøttelsesloven op til Revision og f. Eks. bestemme, at hvis den Mand, der er 60 Aar, ikke ønsker sin Alderdoms-understøttelse udbetalt, men vil vente, til han er 65 Aar, saa kan han faa noget mere. Jeg er ogsaa det ærede Medlem taknemmelig for denne Udtalelse, fordi den viser, at det, man vil, er ikke i og for sig en Reform af Alderdomsunderstøttel-sloven, men det er Invaliditetsspørgs-maalet, man tager op; det er ogsaa nat-URLigt, naar man vil løse det Spørgsmaal paa samme Maade, som Alderdomsunder-støttelsesspørgsmaalet er løst, saa at tage det sammen i eet Lovforslag. Men det ærede Medlem fra Saks-købing har meget rigtigt faaet fat i det, som jeg ogsaa har søgt at understrege, at det nye, det her drejer sig om, er Invaliditetsunderstøttelse. Det ærede Medlem var ogsaa i den Grad inde paa det, at han sagde, at der var blevet fremsat den Tanke, at man sam-tidig med at behandle Invaliditetsspørgs-maalet kunde tage Alderdomsunderstøttel-sesspørgsmaalet op til Løsning; det ærede Medlem er fuldt klar over, at det fore-liggende Lovforslag ikke er et Lovforslag om Alderdomsunderstøttelse, men om In-validitetsunderstøttelse; det takker jeg ham for.

Sluttelig vil jeg sige til det ærede Medlem fra Saks-købing, at det interesse-rede mig overordentlig at høre det ærede Medlem sige til alle dem, der maatte være ængstelige for de mange og store Udgifter, som en Lov om Invaliditetsunderstøttelse i Forbindelse med Alderdomsunderstøttelse vilde medføre, at de maatte huske paa, at Samfundet i Forvejen skal understøtte disse Invalidere, og at der vil ikke blive nogen nævneværdig større Byrde ved at støtte dem efter Lovforslaget end ved, hvad vi nu giver dem i Fattigunderstøt-telse. Ogsaa dette er for mig et Vidnes-byrd om, at det er rigtigt, som jeg har sagt, at Lovforslaget gaar ud paa at give dem en Understøttelse, der ganske vist ikke skal have Fattighjælps Virkning; for ellers kunde man ikke tale om, at det i Virkeligheden ikke blev væsentlig dyrere; hvis man stillede dem bedre end nu, maatte det ogsaa blive dyrere, men hvis det ikke er dyrere, betyder det, at den Hjælp, der ydes til dem, som har mistet $\frac{2}{3}$ af Arbejdsevnen, ikke skal betragtes som Fattighjælp, ellers skal alt blive ved det gamle. Det er en nem Maade at komme ud over Spørgsmaalet om Invali-